

Vi mangler dog stadig noget i at nå målene i »Energi 2000«. En del af mankoen vil blive indhentet med de grønne afgifter og tilskuddene til energibesparelser inden for erhvervslivet, og resten skal nås ved hjælp af de redskaber, som er ridset op i »Energi 21«.

For det første oprettelsen af en elspareordning, som finansieres ved en afgift på 0,6 øre pr. kWh, for det andet en øget satsning på elbesparelser i kommuner og amter, for det tredje en mærkning af hvidevarer, biler, bygningselementer osv., så vi ved, hvad det er for ting, vi kan købe for at spare på energien, for det fjerde en energimærkning af bygninger – vi har allerede lagt et lovforslag frem – og endelig for det femte en omlægning af energiforsyningen fra kul til gas, bl.a. lossepladsgas, og en øget satsning på vedvarende energi, herunder havplacerede møller.

For Det Radikale Venstre er det meget vigtigt, at vi når målene i »Energi 2000«. Der er ikke meget ved at opstille nogle flotte mål, hvis vi ikke samtidig finder redskaberne til at nå målene.

I den sammenhæng er vi i Det Radikale Venstre noget bekymrede over udviklingen i transportsektoren. Der skal en nytænkning til, hvis vi på nogen måde skal nå målet: en stabilisering af CO₂-udslippet i år 2005, for slet ikke at tale om det mere langsigtede mål: en 25 pct.s reduktion af CO₂-udslippet i år 2030.

Her står regeringen og den del af Folketinget, som står bag »Energi 2000« og vores transportplaner, over for en vanskelig opgave. Netop på trafikområdet kan hverken Danmark eller EU-landene i det hele taget prale af godt købmandskab. Hvidbogen om vækst og beskæftigelse opgør omkostningerne, bl.a. miljøomkostningerne, ved transporten og trafikken i EU til mellem 3 og 4 pct. af det årlige bruttonationalprodukt. Med hvidbogen tænker jeg på Delors' hvidbog.

På den baggrund er vi i Det Radikale Venstre tilfredse med trafikministerens redegørelse vedrørende initiativer med henblik på at gøre trafikken mere miljø- og energivenlig. Regeringens princip om, at de samlede transportomkostninger i en ny gennemsnitsbil nogenlunde skal være upåvirket af forbedringer i energieffektiviteten, er et meget vigtigt princip. Det betyder sagt på dansk, at brændselsomkostninger er nødt til stige i takt med forbedringer af energieffektiviteten, og det betyder næsten uundgåeligt højere afgifter, medmindre brændselsomkostningerne af sig selv skulle stige drastisk.

Om »Energi 21« vil jeg sige, at Danmark har en forpligtelse til at gå foran. Danmark har et af de højeste CO₂-udslip pr. indbygger, og ingen analyse overhovedet tyder på, at Danmark eller andre rige lande for den sags skyld kan tillade sig at lade være med at gøre noget selv og i stedet investere i CO₂-besparelser og skovrejsning i fattigere lande.

Tværtimod. Der er først og fremmest brug for, at vi selv fejrer for egen dør, at vi får udviklet en mere energieffektiv teknologi og får reduceret vores CO₂-udslip. Hvis vi så oven i købet er så fornuftige, at vi stiller den nye teknologi til rådighed for bl.a. Østeuropa og tredjeverdenslandene, så de ikke skal igennem den samme energislugende teknologiudvikling, som vi selv har været igennem, får vi virkelig miljø for pengene, og det er jo netop det, vi gør bl.a. gennem DANCED og støtten til Østeuropa.

Danmark yder en flot indsats, og det skal vi fortsætte med. Vi skal ligge i front både nationalt og internationalt, når det drejer sig om at forbedre miljøet.

Og hvad er så redskaberne i arbejdet for at reducere CO₂-udledningerne yderligere?

Et af de vigtigste redskaber er nødvendigvis en omlægning af skattesystemet. I »Energi 21« hedder det, at den økologiske skattereform skal videreføres og videreudvikles. Vi taler her om en plan, som rækker langt ind i det 21. århundrede, og regeringen fremlægger en plan, hvor der står, at den økologiske skattereform skal videreføres og videreudvikles.

Den bemærkning er vi i Det Radikale Venstre meget glade for, for vi er fuldstændig overbeviste om, at den eneste måde, vi får løst både vores miljøproblemer og vores arbejdsløshedsproblemer på, er ved at sænke afgiften på arbejdskraft, altså sænke indkomstskatten og til gengæld øge afgifterne på bl.a. energiforbruget.

I stedet for at bruge løs af den fossile energi skal vi bruge mere arbejdskraft, mere kreativitet, mere viden, bedre håndværk. De principper skal fremmes ved en omlægning af skatten fra arbejde til ressourcer.

Et andet vigtigt redskab er selvfølgelig udbygningen af den vedvarende energi. Sigtet i »Energi 21« er, at den vedvarende energi i gennemsnit skal udbygges med 1 pct. om året frem mod år 2030. Det betyder, at 35 pct. af energiforbruget i Danmark kommer fra vedvarende energikilder i år 2030.

Tillad mig at understrege, at en ambitiøs energipolitik som den, »Energi 21« lægger op til,